

Çingiz hanyñ ýasalarynyñ (kanunlarynyñ) taryhy

Category: Kitapcy,Sözler,Taryhy makalalar

написано kitapcy | 23 январь, 2025

Çingiz hanyñ ýasalarynyñ (kanunlarynyñ) taryhy BAZI ÇİNGİZ
YASALARININ TARİHİ VE SOSYAL DAYANAKLARI

Dünya tarihinin gelmiş-geçmiş en büyük hükümdarlarından birisi olarak kabul edilen Çingiz Han'ın (1161-1227)[1] fetihleri ve onun yasaları hakkında şimdiye kadar binlerce çalışmanın yapıldığı bir hakikattir. Tabiki ona duyulan ilgi boşuna değildir. Çünkü 60-70 senelik bir ömür zarfında ki- bunun 15-20 yıllık bir dönemi çocukluk çağıdır- ortalama 40 yıl

içerisinde, dünyanın yaklaşık 3/2'sine yakın bir kısmını ele geçirerek, haklı bir ün kazanmıştır.

Bakış açısına ve sosyal olayların neticesine göre Çingiz Han, zaman zaman göklere çıkarıldığı gibi, bazan da yerin dibine batırılmaya çalışılsa da, gerçek olan bir şey var, o da; dünyanın sonuna kadar yaptıkları ve yapmadıklarıyla adı unutulmayacak bir şahsiyettir.

• Çingiz Han (1161-1227)

Bu incelemede Çingiz'in hayatı ve yaşadığı siyasi olaylardan çok, çağında gerçekleştirdiği sosyal atılımlardan birisi olan yasaları üzerinde durulacaktır. Bugün Çingiz Kağan'a ait Türkçe kaleme alınan yayınlara bir baktığımızda, sosyal meselelere değinen pek fazla bir şeyin olduğunu söylemek mümkün değildir. Bununla birlikte Türkiye dışında C. Alinge[2] gibi birtakım kişilerin teferruatlı tetkikleri mevcuttur ki; hakkında ciddi tenkitler de olsa, bunlardan en mühimi B.Y.Vladimirtsov'un eseridir[3]. O, başta "Moğolların Gizli Tarihi" olmak üzere, dönemin diğer kaynakları ve seyyahların kitaplarını inceleyerek, birtakım neticeler çıkarmaya gayret etmiş olduğu gibi, bu konuda yapılmış diğer araştırmalardan da yararlanmıştır. Bununla beraber Çingiz Yasaları hakkında bizde de zaman zaman hem kültürel, hem de hukuki boyutu açısından tetkiklerde bulunulmuştur. Bunların arasında Z. V. Togan, B. Ögel, S. M. Arsal, A. İnan, gibi araştırmacıları sayabiliriz. Bir hususa daha işaret etmekte fayda vardır ki; bazan "Töre-i Çingizî" diye de bahsolunan[4] Çingiz Yasalarının toplu bir metni yoktur. Biz onları Çingizliler dönemini anlatan çeşitli kaynaklardan topluyoruz. Dolayısıyla yararlandığımız birinci elden vesika, pek çoklarının yaptığı gibi Tarih-i Cihangüşa olacaktır.

Burada, Çingiz ya da Moğol Yasaları diye anılan ve izleri günümüze kadar gelen, esasında oturması süreci de Çingiz'den sonra olan[5] töre hükümlerinin detaylı bir kritiğini yapmaktan ziyade; bu yasaların ortaya çıkmasını sağlayan sebepler ve bunların tarihi arka planlarında ne olduğuna bakmaya çalışacağız. Çünkü pek çok kişinin zihninde Çingiz Yasası dendiği zaman; sanki Çingiz tarafından icat edilmiş

kanunlar veya yazıya geçirilmiş töreler düşünülüyor ki; işin derinine indiğimizde vaziyetin hiç de böyle olmadığı anlaşılıyor. Dolayısıyla tarihi belgeler içinde gezindiğimizde, bu yasaların Çingiz Han'dan çok daha önceki vakitlerde zuhur ettiğini görmek mümkündür.

İlk önce Çingiz'in ortaya çıktığı çağın özelliklerine kısaca bakmakta fayda vardır. Bilindiği üzere 12. yüzyıl, tarihi açıdan Orta Asya'da tam bir keşmekeş dönemidir. Bu sırada güçlü devletlerin olmaması yüzünden (ki, biz burada Asya'nın batı kesimini, özellikle bugün Türkistan diye adlandırılan bölümü ayrı tutuyoruz), küçük kabile idarelerinin sayısının fazlalığı açıkça görülür. Çünkü Asya'da artık ne bir Hun, ne bir Kök Türk, ne de kısmen Uygur Devleti benzeri bir merkezi otorite etrafında ülkeleri ve toplulukları kendine bağlamış yönetimler yoktur. Mevcut teşekküllerden olan Kitan, Tangut ve Cürcet devletlerinin varlıklarının bile esamesi okunmuyordu. Her ne kadar Çingiz'in zuhuru sırasında, bu devletlere rastlıyorsak da, Kitan ve Tangut tarihine baktığımızda, gerçek manada siyasi bir yapıya erişemedikleri gibi, millet olma düzeyine de gelememişlerdir. Yine bu esnada doğudaki Mançu-Moğol asıllı Cürcet Hanlığının uğraştığı saha Çin olup, zaten onlar da kısa bir süre sonra Çinlileşmişler, kendi akrabaları olan batıdaki halklarla yeterince ilgilenmedikleri bir yana, onlara çok hakir bir gözle bakmışlardır.

Tabiki bütün bu siyasi organizasyonlar ve toplulukların sosyal durumları ayrı ayrı araştırma konusudur. Ancak bizim yukarıda çizmeye çalıştığımız çerçeve dikkate alınınca, Çingiz veya bir başka kişinin bu tablo içerisinden sıyrılıp, yükselmesinin de mukadder olduğu, kaçınılmaz bir gerçektir. Çünkü Orta Asya'nın Türk ve Moğol halklarının kendilerine bir kurtarıcı bulmaları gerekiyordu. Hele hele Türkler, binlerce yıl Asya'da efendi durumundayken Çinlilerin ve Kitanların oyuncağı haline gelmişlerdi ve bu durum onları içten içe hiddetlendiriyordu. Türklerle, Moğollar uzun yıllar birlikte yaşamış olduklarından ve Moğolların epeyce Türk idaresinde kalmaları yüzünden, dil ve kültür bakımından Türklere fazlasıyla yaklaştıkları da ortadadır. Yeni bir liderin etrafında birleşmemeleri için

hiçbir neden yoktu. Yani demek istediğimiz, tarihi şartlar zaten teşekkül etmişti. Bütün bunlar göz önüne alınınca, her yönden Moğollardan kalabalık olan Türkler; hem güneydeki Öngütler (Sha-tolar), hem de Turfan bölgesindeki Uygurlar uzak durmadı. Herkes bir an önce eski günlere dönmenin özlemini çekiyordu. Bozkırın en savaşçı kabilelerinden olan Öngütler, Çin'in iki yüzlü politikalarından ve sürekli kan kaybından bıktığı gibi, Uygurlar da Kitan ve Tangut baskısıyla ve onların beceriksizlikleri sebebiyle bozulan ticari ilişkiler için Çingiz Han'ın yanında olmayı tasa etmediler. Elbette ki Çingiz de Türklere yeterince önem veriyordu. En büyük komutanı bir Tuva Türkü (Uranhay) olan Subutay'dı ve onu ordularının başına atadı[6]. Askerlerinin muharip gücünü başta Öngütler olmak üzere, diğer Türk kabilelerinden oluşturdu ve çocuklarıyla, halkının eğitimini Türk muallimlerin eline bıraktı. Devlet idaresinde okuma-yazma bilen herkesten yararlanmakla beraber, bu işte özellikle Uygur danışmanlara çok güvendi[7].

Şimdi bütün bunları hesaba katınca, Çingizli Devletinin neden Türk özellikleri gösterdiği ve kuruluşundan kısa bir süre sonra Türkleşip, İslamlaştığı hususu kolayca anlaşılabilir. Yasaların kayda geçirilmesinin başlıca sebebi, tabiki ülke sınırları içerisinde, yediden yetmişe herkesin itaatını temin etmek, huzuru sağlamak yatmaktadır. Her ne kadar töreler yazılı olmasa da, zaten herkes onları bilmek ve uymak zorundaydı. Ancak Çingizli Devletinin yapısına baktığımızda birtakım farklılıklar göze çarpar. Her şeyden evvel bu hanedanlığın kurucusu durumunda bulunan Börçiginler sayıca oldukça azdı. Dolayısıyla federasyonu Asya'nın pek çok yerinden gelerek, toplanmış insanlar oluşturuyordu ki; bunların da büyük bir kısmı başıboş, ikbalperest, asi ruhlu kişilerdi. Daha önce bulundukları cemaatler içinde tutunamayan veya huzursuzluk kaynağı olan bu insanlar, Çingiz Han'ın etrafında birleşmek suretiyle, kendilerine yeni bir gelecek sağlamayı hedeflerken; hepsinin de zihninde bir gün kendi beyliklerini kurmak hülyası yatıyordu. Bütün bu düşüncelerin önünü katıyetle kesmek ve alışık oldukları düzensizliklere son

vermek gayesiyle yasalar kayıt altına alındı.

Daha evvelce de söylediğimiz gibi, bu yasalar durup dururken ortaya çıkmadı. Elbette ki, bunlar Türk sülaleleri ve toplumunun içinde yaşıyordu. Çingizliler bu kanunlar ile gelenek ve görenekleri uygulamaktan başka bir şey yapmadılar. Bütün bunları söyledikten sonra, şimdi Çingiz Yasalarının önemli maddeleri üzerinde durabilir ve izahlarını yapabiliriz. Kaynaklar, Çingiz Han'a izafe edilen bu toplum kurallarının, Çingiz Han ve karısı Börte tarafından küçük yaşlardan itibaren büyütülmüş bir Türk olan Şiki-Kutuku'nun eliyle metal levhalar üzerine kazındığını aktarmaktadır. 1206 kurultayında Çingiz, Şiki-Kutuku'ya şöyle emrediyordu: "Bize tabi olan insanları sınıflandır; keçe çadırlarla, tahta evlerde oturanları ayır. Kimsenin sözlerine karşı gelmesine izin verme. İnsanların içinde hırsızları temizle, yalancıyı kontrol et, ölümü hak edeni öldür, cezayı hak edeni cezalandır, sonra bütün halkla ilgili alınan kararları Kök Defter'e kaydet"[8]. Aynı zamanda baş yargıç olan bu şahıs, unvanını Türklerden geçen "yarganlık"tan alıyordu ki; bilindiği üzere Bilge Kağan'ın (716-734) kardeşi Köl Tigin de, 716'dan sonra hem ordu komutanlığına, hem de baş yargıçlığa atanmış ve buna bağlı olarak da Inançu Apa Yargan Tarkan[9] sanını taşımıştır[10]. Dolayısıyla yapılanların hepsi bir adalet bakanının kontrolünde gerçekleşiyordu. Türk idareciler kimseye haksızlık ya da zulüm yapmak istemediler. Çünkü Tanrı'nın yeryüzündeki gölgesi olarak kendini gören Türk kağanı sadece Türk milletin değil, bütün insanlığın hükümdarıydı. Onun için de zaten kitabelerin başında, Türk kağanının insan oğlunu yönetmek üzere vazifelendirildiğine dair atıf vardır[11]. Türk cihan hakimiyetinin temelinde de, evrenin her tarafına Türk adaletini hakim kılma düsturu yatar. İcraatlar ve yazılı kaynaklar bu muazzam devletin de yer yüzünde bazı vazifeleri olduğu ortaya çıkarıyor. Yani bu savaşçı kavmin görevi sadece kılıç sallayıp, savaş yapmak değildi. Onun başlıca görevleri, Tanrı'nın verdiği devlet ve güç ile Tanrı adına dünya nizamını kurmaktır. Bu Türk devletinin başlangıcından, bu güne kadar devam etmiş bir dünya görüşüdür[12]. Önceden de söylediğimiz

üzere, Kök Türkler çağında Köl Tigin'in, Uygur Kağanlığı döneminde bir Kırgız'ın yargıçlık veya adalet bakanlığı yaptığını biliyoruz[13]. Çingiz zamanına geldiğimiz de ise, onun dört oğlundan birisi olan Çağatay yasa koruyuculuğuyla vazifelendirildi. Çağatay töreden ve kanunlardan anladığı için devlet içerisinde zaman zaman kendi eliyle tahta çıkardığı Ögedey'den dahi büyük nüfuza sahip idi[14]. Bununla beraber eski Türk devletinde hükümetin dokuz bakandan oluştuğunu ve bu kanlıklardan birisinin de adalet işleriyle görevli olduğu tespit edilmiştir[15].

Meşhur devlet adamı ve tarihçi Cüveynî, içinde yasaların yazılı bulunduğu kağıt tomarlarının hepsine, "büyük yasa-nâme derlerdi ve han olabilecek şehzadelerin hazinelerinde bunlardan birer tane yer alırdı", diyor. 13. asırda Ön Asya'ya gelen Moğollardan haber veren Ermeni müverrihlerinin eserlerinde de "Çingiz Han Yasakları"na rastlanılmaktadır ki, bu kanunlara Hülagu'nun son derece saygı gösterdiğini öğreniyoruz[16].

Bu yeni yapılanmaya göre ilk önce kabile sisteminde bir düzenlemeye gidildi. Çadırlarda ve ahşap mekanlarda oturanlar tespit edildi. Yani konar-göçerlerle, oturaklar ayrıldı. Bu belki de bir nev'i nüfus sayımıdır. Bütün mevcut halklar Çingiz'in yakınlarının emrine verildi ve "Kök Tepter"e geçirildiler[17]. Aynı sistem Türklerde de vardı. Kök Türk Yazıtlarına baktığımızda Bumin ve İstemi kardeşler devleti kurduktan sonra, ülke sınırları içerisinde yeni bir düzenlemeye gittiler: Yukarıda mavi gök, aşağıda yağız yer yaratıldıktan sonra, ikisinin arasında insan oğlu yaratılmış. insan oğlunun üzerine atalarım Bumin Kağan ve İstemi Kağan oturmuş; oturduktan sonra Türk milletinin ülkesini, töresini idare etmiş, düzenlemiş, dört taraf hep düşman imiş. Asker sevkedip dört taraftaki halkı hep itaata almış, tabi etmiş. Başlılara baş eğdirmiş, dizlilere diz çöktürmüştü. Doğuda Kadirkan Yış'a kadar, batıda Temir Kapı'ya kadar milletini yerleştirmiş. İkisinin arasında pek teşkilatlı Kök Türkler böylece oturur imiş. Bilge kağan, yiğit kağan imiş. Bakanları da yine bilge ve yiğitmiş şüphesiz. Beğleri de, milleti de

yine doğru imiş. Onun için ülkeyi böylece tutmuş, ülkeyi tutup töreyi düzenlemiş. Kendisi daha sonra ölmüş[18], deniyordu. Devlette yeni bir teşkilatlanma gerçekleşti. Buna göre, Bumin Kağan ülkenin merkezinde, yani Orkun havzasında mutlak yönetici olarak kalırken, kardeşi İstemi Yabgu da batıdaki On Okları (Tölös/Ogur) idare etmek üzere görevlendirildi[19].

Bu yasanın bir hükmüne göre, hiçbir kimse kendi isteğiyle başka bir kabileye giremez veya sığınamazdı. Buna aykırı hareket edip, yerini değiştirenler herkesin huzurunda öldürülürdü. Ona kucak açan kişiler de ağır cezalara çarptırılırlardı. Tiginler bile bu kanundan çekinerek, başka bir aşiretten kimseyi yanlarına alamazlardı. Onların bağışlanmaları için dahi aracılıkta bulunamazlardı[20].

5000 Tugrik üzerindeki Çingiz Han resmi

Çingiz yasalarından birisi de ordu ve muhafız alaylarıyla ilgilidir. Burada hükümdarı koruyan ve özel işler için seçilmiş bir kuvvetin meydana getirildiği görülmüyor[21]. Ordu onlu sisteme göre düzenlenip, hepsinin başına da komutanlar atanmıştır. Bu usul Mo-tun çağından beridir Türklerce tatbik olunan bir yapıdır. Kök Türk ve Uygur dönemi yazıtlarına baktığımızda her birliğin bir başkanı olduğunu ve Moğolların da bunu Türklerden kopya ettiklerini anlıyoruz[22]. Bunun gibi Çingiz Han'ın meydana getirdiği özel muhafızlar, yüzlerce yıl evvel Türkler tarafından oluşturulmuş ve bunlara "Börüler" dendiğini kaynaklar bize haber vermiştir[23].

Yine biliyoruz ki, eski Türk toplumunda barış zamanlarında, özellikle eli silah tutan insanların bir nev'i günümüzün savaş tatbikatı olan sürek avlarına katılmaları gerekiyordu. Bu avlar bazan kağanın, bazan da ünlü komutanların idaresinde gerçekleşirdi. Bu olayın temelinde halkı daima savaş için hazır tutmanın yanı sıra, kışlık et ihtiyacının da karşılanması vardır. Gelişi-güzel avlanmak mümkün değildi. Uygur Türklerinden sonra Asya'ya hakim olan Çingizliler çağında da bu sistemin devam ettiğini ve yasaya bağlandığını görmekteyiz. Kanunda avcılarının nasıl davranacakları, ne gibi bir stratejiye uyacakları hususlarıyla beraber, pek çok şey kayıt altına alınmıştır. Bu iş o kadar ciddi tutuluyordu ki,

“av esnasında görevini yerine getirmeyenler veya ihmalde bulunanlar şiddetle cezalandırılacaktır”, diye hükümler konmuştur. Mart ile Aralık ayı arasında yavru dönemi olduğundan av kesinlikle yasaktı. Cüveynî’den edindiğimiz bilgiye göre; vahşi hayvan avı, bu işe bakan bir komutanın izniyle yapılırdı. Avcıların tutacakları saf, avı nasıl çember içine alacakları, kurallara bağlanmıştı. Ava çıkılmadan evvel, av sayısını öğrenmek için, av yerine insanlar gönderilir, avcılar da muhakkak bir eğitimden geçirilirdi. Komutanların ve askerlerin boş zamanlarında av ile meşgul olmaları teşvik ediliyordu[24].

Barış zamanlarında daima savaş için hazır bulunan halk, seferberlik durumlarında orduda askerlik yapmakla mükellef olmalarının yanı sıra, ordunun da ihtiyaçlarını karşılamak zorundaydılar. Bunun için her kabilenin ve her obanın sağlamakla yükümlü olduğu nesneler mevcuttu[25]. Hunlar zamanından itibaren yasalara bağlı olarak, Türklerde boyların ve obaların savaş öncesi ve sonrasındaki vazifeleri belirlenmişti. Hatta daha ileriki çağlara intikal eden bir tımar sisteminin kurulduğuna şahitiz. Mesela, Tabgaçlarda 421 tarihinden itibaren 100 koyuna sahip olan herkes bir savaş atı vermek zorunda olduğu gibi, Hazarlarda boy sorumluları devlet ordusuna gerektiğinde, durumlarına göre muayyen miktarda süvari göndermekle yükümlüydüler[26]. Bütün bunlar yine millet arasında, bir emir-komuta zinciri dahilinde gerçekleşiyordu.

John Man

"Türkler
hiçbir savaşı
kaybetmezlerdi,
eğer kendi ırklarından
kadınlar ile evlenselerdi!"

CENGİZ HAN

Yaşamı, Ölümü ve Yeniden Dirilişi

kitapyurdu.com

• Çingiz Han, Ulan Bator

Belki de ülke güvenliğiyle alakalı bir kanun da, vatanın belirli yerlerinde menzillerin kurulması ve bunların ihtiyaçlarının karşılanmasıydı[27]. Bunlar bir nev'i haber ulaştırma merkezleriydi. Biz bu sistemin de yüzlerce yıl önce Türklerde mevcut olduğunu ve bizzat kitabelere kadar intikal ettiğini biliyoruz. Meşhur Tunyukuk Yazıtı'nda, 710 tarihindeki Türkişlerle olan savaş münasebetiyle, şu cümlelere rastlıyoruz: Üç körüg kişi kelti. Sabı bir: "Kagan sü taşıkdı. On Ok süsi kalısız taşıkdı" tir. "Yarış Yazıda tirilelim" timiş. Ol sabıg işidip kagangaru ol sabıg ıtdım. Kanta yan sabıg yana kelti: "Oluring" tiyin timiş. "Yelme kargu edgüti urgıl basıtma" timiş[28]. Yukarıdaki cümlelerden de anlaşılacağı üzere, bu tür gözetleme kulelerine ve menzillere eski Türkler "kargu" diyorlardı.

Türkler açısından savaş esnasında bey ile hizmetçinin hiçbir farkı yoktu. Herkes milletin ve devletin bekası için çalışmak mecburiyetindeydi. Çingiz kanunlarına baktığımızda, başlangıçtaki durumun Türklerdeki gibi olduğu anlaşılır. Yani han oğlu ile sıradan bir çoban yasalar önünde eşitti. Fakat bir süre sonra bu usulün değiştiğini görüyoruz. Çingiz'in neslinden gelenlerle, onun fetihleri zamanında yardımcı olanlara çeşitli payeler verilmiş ve bunlar yasalar önünde dokuz suça kadar muaf tutularak, ömür boyu birtakım imtiyazlardan faydalanmışlardır[29]. Halbuki Türk devlet teşkilatında Tanrı'dan (Kök'ten) aşağıya doğru inen, karizmatik bir yapının varlığı söz konusudur ve töre karşısında "herkesin boynu kıldan incedir".

Yasaların önemli maddelerinden birisi de; şehzadelerin ve devlet büyüklerinin gösterişli elbiseler giymelerinin men edilmiş olmasıdır[30]. Türk devletinde hiçbir vakit ayrıcalıklı sınıflar olmadı. Özellikle yabancılar, komutan ile askerin, bey ile tebanın aynı sofrada yemek yemelerine, oturup konuşmalarına bile şaşıırıyordu. Halbuki eski Türk düşüncesinde, bütün insanlar Tanrı tarafından yaratıldıkları için eşittiler. Bir kişinin diğer bir insandan üstünlüğü ancak erdem ile beliriyordu. İslamiyet'le birlikte erdemin yerini

edeb sözü almaktadır ve Kutadgu Bilig’de Yusuf Has Hacib şöyle diyor: Oğula bütün erdemleri tam olarak öğret; çünkü ileride bu erdem ile mal sahibi olur[31]. Ama zamanla Moğol beyleri Çingiz yasalarındaki bu hükmü kendi çıkarları uğruna kötüye kullandılar. Tabi ki bu vaziyet halk ile yöneticiler arasındaki uçurumun büyümesine, devlet sisteminin çökmesine neden oldu. Onlar artık tarihteki Türk-Moğol kudretini muhafaza edemeyecek kadar kendi benliklerini yitirdiler. Saray hayatı, zevk ve eğlencenin aşırılığı ile çok fazla gevşediler. Etraflarını saran kadınlar ve Çinli devlet adamları yüzünden, dış dünyadan koptular ve ne olup-bittiğini anlayamadılar.

Bununla birlikte daha sonraki zamanlarda Türk töresine, gelenek ve göreneklerine uymayan, sırf Moğolların içtimai yapılarıyla alâkalı yasaların yürürlüğe girdiği anlaşıyor. Bunlardan birisi de evlenme konusundadır. Moğollarda, herhangi bir yerdeki güzel kızlar toplanarak, yöneticilerin odalıkları haline dönüştürülebiliyordu ve onlar hiçbir hakka da sahip değillerdi. Erkekler idare edebilecekleri kadar kadın alırlardı. Ama buna karşılık zina yapanlar öldürülüyordu[32]. Türklerde aile, aile kurma, kadın ve namus son derece önemli kurumlardır. Bir kadın hiçbir surette mal gibi alınıp, satılamaz. Türk toplumunun bugüne kadar varlığını devam ettirmesinin sebeplerinden birisi, aileye ve kadına verdiği önemden kaynaklanmaktadır.

Din kültürü açısından baktığımızda Moğollar, Türklerin tek Tanrı inancını benimsemişlerdir. Bu durum Moğol yasalarına da yansiyarak, bir Tanrı’ya iman öngörülmektedir. Ayrıca dinler arasında bir ayrımın yapılmaması da kararlaştırılmıştı. Cüveynî, “Çingiz Han Kök Tengri’ye inandığından dolayı, insanları dinine göre ayırt etmezdi. Hangi dinden olursa olsun alimlere iyi davranırdı. Bunu Yüce Tanrı’ya karşı bir görev bilirdi”, demektedir. Yine Tarih-i Cihangüşa’da; Çingiz Han’ın birşeyi kabullendirmek için güçlü padişahların başvurduğu, korkutma ve tehdit yöntemini seçmediği, bir kimseyi yola getirmek amacıyla söylediği en sert söz (veya yazı), “ne olacağını biz bilmeyiz, Tanrı bilir” şeklinde olduğuna dair cümlelere rastlamaktayız[33]. Muhtemelen burada Cüveynî’nin

bir abartısı olabilir. Ancak, Çingiz Han'ın ilme ve alimlere önem vermediğini, Allah'a inanmadığını da kimse iddia edemez. Bilindiğı gibi eski Türkler, yerin ve göğün yaratıcısı olarak tek bir Tanrı'ya inanıyorlardı. Malumdur ki, eski Türklerde gelecekte haber veren, halkın dertlerine deva olan, bir nev'i halk hekimi durumunda bulunan din adamları, kamlar vardı. Fakat zamanla diğerk dinlerin de tesiriyle, bu dini anlayışta birtakım değışiklikler meydana gelmiş ve bu adamlar halkı suistimale başlamışlardı[34]. İstismarın önünü alınabilmesi için bu tür yasakların konduğı görülüyor. Bununla beraber, suya işememek ve tkrmemek fiillerinin de yasada yer alması söz konusudur. Bunlar elbette ki sosyal olayların tezahürüyle meydana gelmiştir. Hayatın kaynağı olan su sadece insanlar için değıl, bütün canlı varlıklar açısından vazgeçilmez bir nimet olduğundan, su kaynaklarının korunması ve insan sağığı bakımından kirletilmemesi gerekiyordu.

Çingiz döneminde Moğol İmparatorluğu

Veraset hukukuna dair de yasa içinde maddeler olduğunu görüyoruz[35]. Bu da Moğollarla ortaya çıkmış bir durum değildir. Eski Türklerde ailenin malının ortak olduğunu, zamanı gelip, yuvayı terk eden çocukların beraberlerinde haklarına düşen malı aldıklarını biliyoruz. Türkçede izdivaç için kullanılan "evlenme" veya "evlendirme" terimleri, evlenen erkek veya kızın baba ocağından uzaklaşarak, ayrı bir ev meydana getirmesi demek idi.

Hırsızlığın cezası Türklerde olduğu şekilde, çok ağırdı. Mesela at çalmanın cezası ölüm veya 700 sopa darbesi yemektir. Yalancılık ve falcılık gibi şeyler yasaklanmıştı. Kavga sırasında taraf olmak, yerine göre ölümle cezalandırılıyordu[36]. Zamanla felsefi ve tabiat dinlerinin etkisiyle oluşan yanlış düşünceler ve batıl inançlardan kaynaklanan hayvan kesme usulleri, ateşin veya pişmekte olan bir yemeğinin üzerinden geçmek gibi konumuzla doğırudan ilgili olmayan yasa maddeleri üzerinde durmaya gerek görmüyoruz.

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz: Bütün dünya ve ilim alemince Çingiz Yasası diye bilinen bu toplum kuralları birden bire, Çingiz ağında ortaya çıkmış şeyler değildir. Bunlar o zaman

için çok geri olan Moğol topluluğu açısından da, meydana getirilemeyecek unsurlardır. Dolayısıyla onları etkileyen bir toplumun olması gerekiyor ki, o da Türklerdir. Zaten kaynaklara baktığımızda, binlerce yıldan beridir bu yasaların, tre hükümleri şeklinde Türk milletin in içerisinde yaşadığı anlaşıılıyor.

Prof. Dr. Saadettin Yağmur GÖMEÇ,
A.. Dil ve Tarih-Coğrafiya Fakültesi ğretim yesi

Yazı Kaynağımız: Turkish Studies /Türkoloji Dergisi 1
(2006), Sayı: 2

Grsel Kaynak: <https://tr.wikipedia.org>

Dipnotlar:

[1] Çingiz Han'ın doğum tarihi hususunda birtakım karışıklıklar söz konusudur. Bazı kaynaklarda dünyaya gelişi 1155 olarak gösterilir. Bakınız, Reřideddin Fazlullah, Cami' t-tevarih, ev. A. Gölpınarlı, İstanbul (tarihsiz), s.22.

[2] C. Alinge, Moğol Kanunları, ev. .ok, Ankara 1967, s. 143-147.

[3] B.Y.Vladimirtsov, Moğolların İçtimai Teşkilatı, ev. A.İnan, 2. baskı, Ankara 1987.

[4] A.İnan, Makaleler ve İncelemeler, 2. baskı, Ankara 1987, s.642.

[5] P.O.Morgan, "The Great Yasa of Chingiz Khan and Mongol Law in the Ilkhanate", Bulletin of the Schools of Oriental and African Studies, XLIX/1, London 1986, s.170.

[6] S.Gömeç, "Türk Tarihinin Kahramanları: 34- elme ve Subutay", Orkun, Sayı 93, İstanbul 2005.

[7] B.Ögel, Sino-Turcica. Cengiz Han ve Çin'deki Hanedanın Türk Müřavirleri, Taipei 1964; S.Gömeç, "Türk Mogol Devletinin Kuruluşunun 800. Yılı", Orkun, Sayı 101, İstanbul 2006, s.33-34.

[8] Moğolların Gizli Tarihi, ev. A.Temir, 2. baskı, Ankara 1986, s.133-136; Alinge, a.g.e., s.32; Morgan, a.g.m., s.164;

R.Grousset, Bozkır İmparatorluğu, Çev. R.Uzmen, İstanbul 1980, s.127; S.Gömeç, "Türk Tarihinin Kahramanları: 32- Çingiz Han", Orkun, Sayı 92, İstanbul 2005, s.35.

[9] S.G.Clauson, 8. yüzyılda batıda Tarduş beylerinin reisi Köl İç Çor ve doğuda Tölös beylerinin başı Apa Tarkan'dır, diyor (S.G.Clauson – E.Tryjarski, "The Inscription at Ikhe Khushotu", Rocznik Orientalistyczny, 34/1, Warszawa 1971, s.23-24). B.Ögel'e göre, Büyük Hun Devletinde olduğu gibi, Kök Türk ve Uygurlarda da ordu "boy düzeni" üzerine teşkilatlandırılmıştı. Ordu komutanları olan şadların üstünde de Köl İç Çor ve Apa Tarkan gibi tecrübeli ve büyük komutanlar bulunuyorlardı. Bunlar da yine hükümdar çocukları idiler (B.Ögel, Türk Kültürünün Gelişme Çağları, 3. baskı, İstanbul 1988, s.646). Ancak Çin kaynaklarında Tunyukuk'un Apa Tarkan (A- po-ta-kan) unvanını taşıdığını (M.T.Liu, Die Chinesischen Nachrichten zur Geschichte der Ost-Türken (T'u-küe), I. Buch, Wiesbaden 1958, s.158; J.T.Chang, T'ang Devrindeki Doğu Göktürkleri Hakkında Yeni Belgeler, Doktora Tezi, Taipei 1968, s.157) ve Kutlug'un ayaklanmasından itibaren en geç 697 senesine kadar Apa Tarkan olduğu ve ondan sonra Tunyukuk'un başka bir unvan aldığı, bunun da Boyla Baga Tarkan olduğu söylenmektedir (M.Mori, "A-shih-te Yüan-Chen ve Tonyuquq", İslam Tetkikleri Enstitüsü Dergisi, C. 5, İstanbul 1973, s.90). Bunlardan anlaşıldığına göre, Apa Tarkan ordu komutanlığı gibi bir vazifeye tekâbül etmektedir. Tunyukuk'tan sonra büyük bir ihtimalle İni İl Kagan, daha sonra da Köl Tigin Apa Tarkan olmuşlardır.

[10] Bakınız, Köl Tigin Yazıtı, Batı tarafı, 2: Inançu Apa Yargan Tarkan atıg birtim

[11] Bakınız, Köl Tigin Yazıtı, Doğu tarafı, 1-2; Bilge Kagan Yazıtı, Doğu tarafı, 1-3: Üze kök tengri asra yagız yer kılındukda ikin ara kişi oğlu kılınmış. Kişi oglınta üze eçüm apam Bumın Kagan, İstemi Kagan olurmuş.

[12] O.Turan, Türk Cihan Hakimiyeti Mefkûresi Tarihi, C. 1, İstanbul 1969, s.7; İ.Kafesoğlu, Türk Milli Kültürü, 2. baskı, İstanbul 1983, s.242; B.Ögel, Türk Mitolojisi, Ankara 1971, s.277; B.Ögel, Türklerde Devlet Anlayışı, Ankara 1982, s.357;

Gömeç, a.g.e., s.67-68.

[13] S.Gömeç, Uygur Türkleri Tarihi ve Kültürü, 2. baskı, Ankara 2000, s.50.

[14] W.Barthold, "Çağatay", İslam Ansiklopedisi, C. 3, 5. Baskı, İstanbul 1988, s.266; Gömeç, a.g.e., s.69-70.

[15] Gömeç, Kök Türk Tarihi, s.91-94.

[16] M.Dulaurier, "Ermeni Müverrihlerine Göre Moğollar", Çev. M.K.Ayas, Türkiyat Mecmuası, C. II, İstanbul 1928, s.45; Ata Melik Alaaddin Cüveynî, Tarihi Cihan Güşa, Çev. M.Öztürk, C. I, Ankara 1988, s.96.

[17] Gizli Tarih, s.136, 161-162.

[18] Bakınız, Köl Tigin Yazıtı, Doğu tarafı, 1-4; Bilge Kagan Yazıtı, Doğu tarafı, 1-5

[19] S.Gömeç, Kök Türk Tarihi, 2. baskı, Ankara 1999, s.12.

[20] Cüveyni, a.g.e., s.101; Alinge, a.g.e., s.145.

[21] Gizli Tarih, s.134; S.Gömeç, "Keşik Kelimesi", Prof.Dr. Mehmet Saray'a Armağan, Türk Dünyasına Bakışlar, İstanbul 2002.

[22] S.Gömeç, "VII ve VIII. Yüzyıl Yazıtlarına Göre Türklerde Ordu", Türk Dünyası Tarih Dergisi, Sayı 141, İstanbul 1988.

[23] Gömeç, "Keşik...", s.308.

[24] Cüveyni, a.g.e., s.97.

[25] Cüveyni, a.g.e., s.99.

[26] W.Eberhard, "Tobaların Hayvancılığı", Belleten, C. 9, Ankara 1945, s.492; S.G.Klyaştorıy-T.İ.Sultanov, Türkün Üçbin Yılı, Çev. A.Batur, İstanbul 2003, s.71; M.I.Artamonov, Hazar Tarihi, Çev. A.Batur, İstanbul 2004, s.514.

[27] Cüveyni, a.g.e., s.101.

[28] Bakınız, Tunyukuk Yazıtı, I. Taş, Kuzey tarafı, 9-10: "Bu sırada On Ok kuvvetlerinin Yarış Yazı'sına geldikleri istihbaratını alan Tunyukuk, durumu Kapgan'a ilette. Kapgan Kagan da herhangi bir faaliyete girişmemesini, ordunun baskına uğramaması için uyanık olmasını ve olduğu yerde beklemesini emir buyurdu. O, Tunyukuk'a haber gönderdiği sırada Apa Tarkan'a da, yani İni İl Kagan'a da bir haber yollayarak, eğer Tunyukuk orduyu yürütelim derse, onun sözünü dinlemeyin, demişti. Kapgan'ın bu sözünü Tunyukuk casusları vasıtasıyla

öğrendi. Bunun üzerine o, Kapgan'ın sözünü dinlemeyerek, askerlere hareket emri verdi. Altun Yış ve İrtiş Ögüz büyük zorluklardan sonra geçildi. Kök Türk ordusu Bolçu'ya tan ağıarırken ulaştı. Keşif kolları, Türgiş ordusunun Yarış Yazı'da toplandığı haberini verdiler”.

[29] Gizli Tarih, s.135; Cüveyni, a.g.e., s.100.

[30] Cüveyni, a.g.e., s.96.

[31] B.Ögel, Türklerde Devlet Anlayışı, Ankara 1982, s.282.

[32] Cüveyni, a.g.e., s.101; Alinge, a.g.e., s.144.

[33] Cüveyni, a.g.e., s.96.

[34] S.Gömeç, “Şamanizm ve Eski Türk Dini”, PÜ. Eğitim Fakültesi Dergisi, Sayı 4, Denizli 1998, s.47.

[35] Cüveyni, a.g.e., s.101; Alinge, a.g.e., s.144.

[36] Gizli Tarih, s.136. Taryhy makalalar